

פרח בר"ש

לא לחינם ביקשה אחת מחברות ד"ש להחליף את שם ד"ש למפד"ש - הדימוי בין כניסת ד"ש לממשלה לבין כניסת ה"מפד"ל לממשלת רבין בולט גם אז קמה תחילה ממשלה בעלת רוב מצומצם מאד בכנסת, שזוקקה למיפלגה נוספת לביטוס שילטונה. גם אז נמשך המו"מ חודשים ארוכים, כאשר הצדדים מתקרבים ומתרחק קים חליפות.

גם או החליטה המיפלגה המצטרפת לוו"ת על עקרונותיה בגלל, שעת חירום לאומית, וגם אז היה הווייתו בצורת הס"כמה להקמת ועדת שרים לעניני שמעמ במרכז המחלוקת. לא נותר לי אלא לקוות, כאדם המתנגד לשינוי שיטת הבחירות, שגורלה של ועדת השרים שתוקם לבדיקת שינוי שיטת הבחירות יהיה כגורל ועדת השרים לעניני הגיוור כהלכה בממשלת רבין. שזכור לא התכנסה מעולם.

אדם קלר, תל-אביב

החברה להגנת הטבע צריכה להגיש תביעת פיצויים נגד התנועה הנוצרית הדמוקרטית לשינוי, בעוזן קטיפת פרחים. למה פרחים?

מרום תלישת עלי כותרת היסוסים כן, לא, כן, לא, נדמה שלא נותרו עוד פרחים במדינה.

אודי לוי, ניר-עוז

רובה של תנועת שינוי הרצינית, שהבי טיחה כה רבות לציבור בחרחה, נבלע על-ידי תומכי ידן שהפך, אדם חדש, כדברי ראשיהממשלה מנחם בגין, הנימוק העיקרי בפי הפרופסור להצדקת הצטרפותו לממשלה היה, "מצב החירום". נר כחנו לדעת שהשרות קוסמת גם להם, כדי לחיות חיי מותרות על חשבון העם הקטן שמשגורר בעולם ללא-הרף ועל מנת להעי מיד שרים, סגנים וסתם כלייקודש במיש רמת רמות. ליבי ליבי לבוחרים של שינוי, הם מכים כעת על חסא, אולם מאוחר מדי.

מאשה פורמן-הדרפרין, גיבעתיים

הצטרפותה של ד"ש לממשלה היתה צפויה, למרות היתרון האידיאלי והעקרוני ולמרות הליגול הבוהו בבוחרים, זהו ל-דעתי הדבר החיובי ביותר שנעשה במהל-כים המדיניים הפנימיים בזמן האחרון. אר-בשה השרים של ד"ש בממשלה 150 קר-לות נוספים בקואליציה יוכלו להתחיל לע-צור ולמתן את הדתיים בתוך הממשלה, המהווים סכנה חמורה לכל אדם חופשי. הדבר הראשון ששמחם בגין צריך לע-שות עם צירוף אנשי ד"ש לממשלה, הוא להיפטר מאנשי אגודת ישראל ומחלתו של המשפילה ברבנים. ברגע שמעל ראשו לא תהיה תלויה חרבת שמוחם של מדי-רבני אגודת-ישראל, יהפכו מהלכי מדי-ניות הפנים שלו לגינניים יותר ומסוכנים פחות, ובוודאי תהיה לכך השפעה גם על מדיניות החוץ.

יוסי ורטור, תל-אביב

לד"ש כמיפלגה פוליטית לא היה כל ציביון וצבע של מיפלגה פוליטית כפי שהורגלו למושג זה עד היום, אם היתה זכור קיום לגוף זה, היא עמדה לו בשל העקרונות והאישים שעמדו בראשו והבי פוליטית במדינה.

כאשר איבדה התנועה את האפשרות (המשך בעמוד 6)

הספר הביקורתי שכתב. במודעותהפירסומת האמריקאית לסיפ-רו של סבלה התפרסמה מה שאמורה להיות מובאה מכתבת העולם הזה על סבלה. נאמר מה כאילו טען העולם הזה כי "סב-לה הוא ציוני אמיתי האהב את עממו יותר מאשר כל הציונים הרישמיים..." חיפשנו בכל מה שפורסם בהעולם הזה על סבלה ציטטה זו, ולא מצאנוה. לא שאנחנו מסתייגים ממה שיוחס לנו, אבל אם לדייק, ניתן היה למצוא בפירסומי העולם הזה על פרשת סבלה דברים חרי-פים - וגם מדוייקים יותר.

בגיליון האחרון (העולם הזה 2095) פורסמה כתבה בילעדית על חקירת המיש-טרה בפרשת בית-הפגישות של קציני ה-מישטרה הבכירים במחוז הצפון. החקירה המישטרית נפתחה בעקבות תלונות של שוטרות כי הומונו לראיונות אישיים עם קציני מישטרה בכירים בוולה פרטית ב-נהריה, שם הוצעו להן הצעות בלתי-מיו-סרות על-ידי אותם קצינים. על המשך אותה הפרשה תוכל לקרוא בגיליון זה.

מבלי להתייחס לאמינות התלונות ול-האשמות הכלולות בהן, אשר שימשו חו-מר לחקירה, יש לפרשה היבט ציבורי אחד המחייב מסקנות מיידיות: העובדה שהמישטרה שוב משתמשת בשיטה הפסו-רה לה חקירת עצמה, תוך פתיחת תח-ליפוי ושיטוש האשמות חמורות ביותר המוטחות נגד קציניה הבכירים, לאור זאת מצאנו לנכון לשגר השבוע את המכתב, הבא ליועץ-המשפטי לממשלה:

לכבוד
הפרופסור אהרון ברק
היועץ המשפטי לממשלה
משרד המישפטי

ירושלים
לא מכבר התבטאת כי אין זה מן הדין שהמישטרה תחקור את עצמה בהאשמות המועלות נגד אנשיה. לאור עמדתך זאת, אני מוצא לנכון להפנות את תשומת-ליבך לכתבה שהתפרסמה בגיליון העולם הזה מהשבוע שעבר (העולם הזה 2095, מיום 26.10.77). בכתבה, "בית-הפגישות של ת-קצינים" המתפרסמת בעמודים 35-34 של גיליון זה נחשפות עובדות חמורות ביותר באשר לדרך החקירה העצמית של המישטרה, על-פי עובדות אלה מסתבר, כי

"העולם הזה", שבועון החדשות הישראלי • המערכת והמינהלה: תל-אביב, רחוב גורדון 3, טלפון 03-243386. תאריך: 136 • מען מכרזי: "עולמפרס" • מודפס ב"הדפוס החדש" בע"מ תל-אביב, רחוב בן-אביגדור • הפצה: "גד" בע"מ • גלופות: צינקוגרפיה כספי" בע"מ • העורך הראשי: אורי אבנרי • העורך: אלי תבור • עורך תכנית: יוסי שנון • עורכת כיתוב: נורית יהודאי • ראש המינהלה: אברהם סימון • כותבי דברעות: רפי זכרני • המו"ל: העולם הזה בע"מ.

קרא קרי

צוע העצמאיים והעבריה אותם הדולצין, אולם מתעלמת מהעובדה שדולצין טרם פרע חשבונות אלה. ההודעה גם אינה מת-ייחסת לעובדה שמנהל-עבודה של דור לעולה פיקח על ביצוע העבודות בבית דולצין ושתמורת עבודות אנשי החברה לא הוגש כל חשבון לגיבור הסוכנות הי-יהודית.

אין בהודעת הנהלת חברת דור לעולה כדי להסביר או להצדיק את חומרת הגרי-לוי שלפני ביצועה חברה סוכנותית. המופ-קדת על בניית דירות לעולים, עבודות בביתו של גיבור הסוכנות, באמצעות בע-לי-מיקצוע עצמאיים הקשורים עימה, אבל פרט זה לא הטריד כלל את עיתוני ישראל. הם פירסמו את ההכחשה המפוב-רקת והמטעה, מבלי לבדוק אותה כלל.

שם, "העולם הזה" הוזכר בשבוע ש-עבר גם בשורה של עתונים אמריקאיים

הציטוט מ"העולם הזה" במודעות-הפירסומת לסיפורו של סבלה דברים שלא נאמרו

נפוצים, בהם פורסמו מודעות פירסומת לספר חדש שיצא לאור בארצות-הברית. הספר, היו שלום ישראל, הוא פרי עטו של במאי-הקולנוע הרוסי לשעבר, אפרים סבלה, שעלה לפני שש שנים לארץ אחרי שגימגמה עם קבוצת 24 היהודים שהעזו לראשונה לצאת למאבק גלוי על זכותם לעלות לישראל, פתחו בשביתת-השמה ב-פתח בניין הסובייט העליון במוסקבה. סבלה, שבמשך תקופה מסוימת הפך סמל למאבקם של יהודי ברית-המועצות על זכותם לעלות לישראל, לא הצליח להיקלט בארץ, החליט לרדת לארצות-הברית שם זכו ספריו בתפוצה מכובדת. ערב ירידתו חיבר ספר נוסף, המסביר את מניעי עזיבתו את הארץ. זהו ספר ביי-קורתי חריף מאד על החברה הישראלית והמישטר במדינה, המסכם את ניסיונו הי-מר של סבלה למצוא לו כאן בית חדש. העולם הזה היה העתון הישראלי היחיד שפירסם את סיפור אכזבתו של סבלה מישראל (הסמל שהתנפץ" העולם הזה 2066). הוא היה גם העיתון היחיד שאי-שד לסבלה להגיב על ההשמעות שפורס-סמו עליו ועל תיאורו כעוכר ישראלי בשל

תאריך

חברת השיכון של הסוכנות היהודית, דור לעולה, חרדה כנראה מאד לשמה הטוב. משום כך היא מיהרה להגיב על הכתבה שהתפרסמה בהעולם הזה, שבה הוטל ספק אם כל פעילות החברה אומנם קשורה ארוך במטרה הישגית: בניית ואחזקת דירות לעולים העולים.

לפני שלושה שבועות גילה העולם הזה (2093) כי בין שאר פעילויותיה הענפות, דאגה חברת דור לעולה גם לשיפוץ דיר-התו התל-אביבית של גיבור הסוכנות הי-יהודית, אריה דולצין, שהוא התמועז ה-הודאי למישרת יו"ר הנהלת הסוכנות הי-יהודית, וזאת למרות שקיים ספק סביר לגבי עמדתו של דולצין כעולה חדש הי-זכאי לשיירותיה של החברה.

הכתבה, שנשאה את הכותרת "דולצין ויטה", תיארה בפרוטרוט את עבודות ה-שיפוץ שנעשו בדירתו של דולצין בחור-דש מאי השנה, וגם את הסבריו של מנכ"ל חברת דור לעולה, חיים ליכטמן, כך, למי-של, תירץ ליכטמן את העובדה שאריה דולצין טרם פרע את חשבונות עבודות ה-שיפוץ שבוצעו בדירתו הפרטית בטענה שדולצין ביקש להשנות את פרעונו ב-מיספר חודשים, על-מנת שיוכל להיווכח אם אין נזילה מהצגרת החדשה שהחלפה בביתו.

ליכטמן לא הכחיש כלל את העובדות שפורטו באותה כתבה, ורק טען כי חבר-רת דור לעולה מצאה לנכון לבצע את עבודות השיפוץ בדרך תל-אביבית, כפי ש-משום, "שאחרי ככל, דולצין הוא חבר הנהלה שלנו".

אף עיתון אחד לא טרח להתייחס לגילויים שנחשפו בהעולם הזה בפרשה זו, או להגיב עליהם. לעומת זאת, כאשר שיגרה חברת דור לעולה הכחשה לתער-נים, מיהרו רובם להפגיש כלשונה, מבלי לבדוק כלל את העובדות הקשורות בה. כך הופיעה בזמנים רבים הכותרת "חברת דור לעולה לא ביצעה שיפוץ", כשמתחתיה התכחשה בנוסח הבא: "בקשר לכתבה שפורסמה בשבועון ה-עולם הזה מודיעה הנהלת חברת דור לעו-לה: חברת דור לעולה בע"מ לא ביצעה כל עבודות שיפוץ בדירתו של מר אריה דולצין. החברה כיוונה לביתו של מר דולצין בעלי-מיקצוע עצמאיים. לתיקון פגמים בצגרת המים שבדירה הוקשרו ב-כך. בעלי המיקצוע הגישו באמצעות החב-רה חשבונות לכל העבודות שבוצעו והי-חשבונות הועברו למר דולצין לתשלום". חקורת התמים, שקרא ויעזב זו בעיתו-נות הימית, עלול היה להתרשם כי הג-הלת דור לעולה מנסה להפריך את תוכן הכתבה שפורסמה בהעולם הזה. למעשה היתה זו אחיזת-עיניים. שכן ההודעה אי-שה את תוכן אותה חסמה. באותה כתבה נכתב במפורש שדור לעולה הפנתה לדיר-רתו של דולצין בעלי-מיקצוע עצמאיים, וזאת מהסיבה הפשוטה שהחברה אינה מעסיקה בעלי-מיקצוע כאלה כשכירים. ההודעה מאשרת את שנאמר בכתבה, כי החברה ריכזה את חשבונות בעלי-המיק-